

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4Co/72/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8211204812
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Klenková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2013:8211204812.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z JUDr. Gabriely Klenkovej, PhD., predsedníčky senátu a sudcov JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Viery Kandrikovej v právnej veci žalobcu Slovak Telekom, a. s. Karadžičova 10, Bratislava, IČO: 35 763 469, právne zastúpený JUDr. Oliverom Balážom, advokátom, Zámocká 10, Bratislava proti žalovanému L. I., bytom A. U. XXXX/X, X., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Námestie legionárov 5, Prešov, IČO: 42 176 778, právne zastúpené JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom, Námestie SNP 7, Stropkov, o zaplatenie 744,64 Eur istiny s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bardejov, č. k. 6C 36/2012-98 zo dňa 09. 01. 2013 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Žalobca je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy odvolacieho konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 71,11 Eur na účet JUDr. Ambróza Motyku v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Návrh na prerušenie konania z a m i e t a.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa žalobu zamietol. Vyslovil, že žalobca nemá právo na náhradu trov konania a žalovanému náhradu trov konania nepriznal. Zaviazal žalobcu nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania vo výške 141,26 Eur na účet právneho zástupcu v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku.

V odôvodnení uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplatenia sumy 744,64 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 06. 02. 2010 do zaplatenia z dôvodu, že právny predchodca žalobcu obchodná spoločnosť T-Mobile Slovensko, a. s., Bratislava uzavrela so žalovaným zmluvu o pripojení č. 2909216 a Dodatok k tejto zmluve, na základe ktorej žalovanému vznikla pohľadávka využívaním služieb verejnej mobilnej rádionetovej siete vo výške 744,64 Eur titulom nezaplatených poplatkov za hovorné, mesačných poplatkov, nárokov na zmluvnú pokutu.

Súd poukázal na stanovisko účastníkov konania, vedľajšieho účastníka, obsah pripojených listinných dôkazov, faktúry č. 7900052480, 7901425769, 7902426721, 7903450390, 7902923777, 790,885194,

7901923385, 7902920892. 7903927017, všeobecné podmienky poskytnutia verejných elektronických komunikačných služieb, citoval ust. § 39, § 54, § 48, § 457 Občianskeho zákonníka a uviedol, že predmetom konania bol nárok žalobcu vyplývajúci zo zmluvy o pripojení a Dodatku uzatvorený fyzickou osobou - nepodnikateľom, pričom zmluva o pripojení nie je typom zmluvy ani v Obchodnom a v Občianskom zákonníku, ale v čase jej uzatvorenia bola upravená v osobitnom zákone č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách a v súčasnosti v zákone č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách a svojím obsahom ide o zmluvu spotrebiteľskú. Súd pri posudzovaní právneho vzťahu vychádzal zo zmluvy o pripojení a jej dodatku, z ustanovení osobitného zákona o elektronických komunikáciách, ako aj z ustanovení Občianskeho zákonníka. Právny vzťah medzi účastníkmi posúdil ako vzťah občianskoprávny a spotrebiteľský. Podaním zo dňa 30. 04. 2009 žalobca oznámil žalovanému odstúpenie od zmluvy k 13. 05. 2009. V priebehu konania vedľajší účastník na strane žalovaného vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku. S poukazom na ust. § 100 a § 107 Občianskeho zákonníka súd považoval vznesenú námietku premlčania za dôvodnú. Žalobca odstúpil od zmluvy k 13. 05. 2009, čo v konaní nebolo sporné a v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka sa zmluva zrušuje od začiatku a momentom odstúpenia od zmluvy vznikajú práva a povinnosti z porušenia práva. Žalobcovi vzniklo právo na vydanie bezdôvodného obohatenia. Žaloba bola podaná dňa 19. 07. 2011 po uplynutí 2-ročnej premlčacej doby, a preto súd prvého stupňa považoval vznesenú námietku premlčania za dôvodnú, a preto žalobu v celom rozsahu zamietol.

O trovách konania účastníkov súd rozhodol s poukazom na ust. § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku.

Vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného súd priznal náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 141,26 Eur, ktoré špecifikoval.

V zákonom stanovenej lehote podal proti rozsudku odvolanie žalobca. Namietal nesprávne skutkové zistenia, vrátane nesprávneho právneho posúdenia, ako aj tvrdil, že konanie má inú vadu, ktorá mala za následok nesprávnosť rozhodnutia vo veci. Tvrdil, že na posúdenie nároku žalobcu ako nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia nie je možné aplikovať ust. § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka. V zmysle ust. § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka, odstúpením od zmluvy sa zmluva zrušuje, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak. Žalobca uviedol, že v zmysle bodu XV.12 Všeobecných podmienok poskytnutia verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej telefónnej siete spoločnosti T-Mobile Slovensko, a. s., Bratislava boli účinky odstúpenia dohodnuté inak ako v zákone. Podľa názoru právneho zástupcu žalobcu k odstúpeniu od zmluvy došlo až dňom nasledujúcim po stanovení lehoty poskytnutej na úhradu. V pokuse o zmier zo dňa 30. 04. 2009 a lehote na plnenie zo dňa 30. 04. 2009, t. j. nasledujúcim dňom po dni lehoty na plnenie bol deň 13. 05. 2009. Ďalej poukázal na to, že nárok na zaplatenie neuhradených faktúr sa premlčuje v 3-ročnej premlčacej lehote. Nesúhlasil s právnym posúdením účinkov odstúpenia od zmluvy aj vo vzťahu k zmluvnej pokute, lebo podľa jeho názoru nárok na zmluvnú pokutu vznikol ešte skôr pred odstúpením od zmluvy. Ďalej nesúhlasil so vznesením námietky premlčania vedľajším účastníkom. Podľa jeho názoru ide o hmotnoprávny úkon, ktorý je výsostným právom hlavného účastníka, t. j. žalovaného bez toho, aby ho vedľajší účastník zastupoval, nie je vedľajší účastník na takýto úkon oprávnený. Ďalej namietal výrok o priznanej náhrade trov konania vedľajšiemu účastníkovi, ktoré priznanie nepovažoval za účelné a potrebné na bránenie práva. S poukazom na podaný návrh Okresného súdu Brezno dňa 29. 01. 2013 o súlade ust. § 93 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku s čl. 19 ods. 2, 3 Ústavy Slovenskej republiky vedený pod sp. zn. Rvp 8830/2013 navrhol prerušiť konanie podľa ust. § 109 ods. 1 písm. b) Občianskeho súdneho poriadku až do rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky. V prípade, ak konanie nebude prerušené, navrhol zmeniť napadnutý rozsudok a žalobe vyhovieť. Uplatnil si náhradu trov celého konania. Vedľajšiemu účastníkovi navrhol trovy právneho zastúpenia nepriznať.

Právny zástupca vedľajšieho účastníka vo vyjadrení k odvolaniu poukázal na to, že nebolo možné na spor zo spotrebiteľskej zmluvy aplikovať 3-ročnú premlčaciu dobu po odstúpení od zmluvy. Ďalej nesúhlasil s tvrdením, že vedľajší účastník nie je oprávnený namietat premlčanie uplatneného nároku. Uviedol, že má rovnaké práva a povinnosti ako účastník sporového konania. Poukázal na viaceré rozhodnutia iných odvolacích súdov. Ďalej nesúhlasil s námietkou vo vzťahu k priznanej náhrade trov

konania vedľajšiemu účastníkovi. Poukázal na to, že priznávanie náhrady trov právneho zastúpenia je v súlade s rozhodovaním súdov Slovenskej republiky, európskou líniou ochrany spotrebiteľa v súlade s právnymi aktmi Európskej únie, ako aj judikatúrou Súdneho dvora Európskej únie, Ústavného súdu Slovenskej republiky, ako aj Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. V tejto súvislosti poukázal na viaceré rozhodnutia iných odvolacích súdov, ako aj judikatúru Súdneho dvora Európskej únie. Navrhol potvrdiť napadnutý rozsudok. Uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania, ktoré špecifikoval.

Žalovaný sa k doručenému odvolaniu písomne nevyjadril.

Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 10 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov, ďalej len Občianskeho súdneho poriadku) preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 212 Občianskeho súdneho poriadku, s nariadeným termínom verejného vyhlásenia rozhodnutia, ktorého termín bol oznámený na úradnej tabuli súdu, ako aj internetovej stránke dňom 17. 10. 2013 (§ 214 ods. 2 v spojení s ust. § 156 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu ani návrh na prerušenie konania nie je dôvodný

Úlohou odvolacieho súdu v odvolaní namietanom nesprávne právne posúdenie bolo zistiť, či súd prvého stupňa na zistený skutkový stav správne aplikoval príslušné právne predpisy.

Nesprávnym právnym posúdením veci sa rozumie omyl súdu pri aplikácii práva. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť, alebo ak použil síce správny právny predpis, ale ho nesprávne vyložil.

Oboznámením sa s obsahom spisu, výsledkami vykonaného dokazovania, odôvodnením napadnutého rozhodnutia odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav veci, ako aj správne právne vec posúdil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením uvedeným súdom prvého stupňa po skutkovej aj právnej stránke.

K odvolaniu žalobcu uvádza, že namietané nesprávne skutkové závery týkajúce sa právneho posúdenia odstúpenia od zmluvy v zmysle ust. § 48 Občianskeho zákonníka na vzťah spotrebiteľský s poukazom aj na interpretačné pravidlo vyplývajúce z ust. § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka nebolo dôvodné. Z dôvodu procesnej ekonomie sa súd prvého stupňa správne vysporiadal s námietkou premlčania vznesenou vedľajším účastníkom. Vedľajší účastník má v zmysle ust. § 93 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku rovnaké procesné práva a povinnosti ako účastník sporového konania a jeho vstup do konania je na základe osobitného zákona, t. j. na prospech a ochranu práv spotrebiteľa, a preto tvrdená skutočnosť o nemožnosti vedľajšieho účastníka vzniesť námietku premlčania, lebo ide o hmotnoprávny nárok, nebolo opodstatnené. Len ochrana procesných práv a povinností by nenaplnila účel a ciele Smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, lebo spravidla námietky uplatnené vedľajším účastníkom sa týkajú neprijateľnosti zmluvných podmienok, neprimeranosti výšky sankcií v prípade porušenia zmluvných podmienok vo vzťahu k poplatkom, úrokom z omeškania, ako aj výške zmluvnej pokuty.

Ustanovenia spotrebiteľskej zmluvy, ktoré zachovávajú právo na zaplatenie iného plnenia, ako toho, ktoré sa podľa zmluvy poskytlo, aj napriek zrušeniu zmluvy s účinkami od vzniku zmluvy, zhoršujú postavenie spotrebiteľa, pretože spotrebiteľa zaväzujú nad rámec povinnosti vzniknutých podľa Občianskeho zákonníka. Iné rozšírenie záväzkov spotrebiteľa popri vzájomnej reštitučnej povinnosti po zániku zmluvy s účinkami ex tunc postavenie spotrebiteľa zhoršuje, a preto takéto dojednanie nie je na jeho prospech.

K tvrdeniu žalobcu, že sa účastníci zmluvy dohodli na odchylnom režime pri odstúpení od zmluvy, odvolací súd uvádza, že všeobecné obchodné podmienky nie sú súčasťou zmluvy, neboli vopred pripravené pre právny vzťah týkajúci sa účastníkov konania, ale sú používané ako štandardne

naformulované podmienky určené pre záujemcov o využívanie telekomunikačných sietí spoločnosti žalobcu, resp. jeho právneho predchodcu. Navyše takéto dojednanie v neprospech spotrebiteľa zhoršuje jeho postavenie, a preto nebolo možné na iné dojednanie spojené s odstúpením od zmluvy, pre ktoré sa žalobca ako dodávateľ služieb rozhodol prihladiť v záujme ochrany práv spotrebiteľa (§ 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka).

Ani namietané priznanie náhrady trov vedľajšiemu účastníkovi nebolo opodstatnené. Z ustanovení Občianskeho súdneho poriadku nevyplýva, aby vedľajší účastník si nemohol zvoliť právneho zástupcu z radov advokátov a takýmto postupom následne v prípade úspechu sporu si uplatňovať náhradu.

Z tohto dôvodu odvolací súd nepovažoval odvolanie žalobcu za dôvodné, a preto napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil v súlade s ust. § 219 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku.

Za nedôvodný považoval odvolací súd aj návrh na prerušenie konania z dôvodu prebiehajúceho konania na Ústavnom súde Slovenskej republiky vo vzťahu k posúdeniu ust § 93 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku s čl. 19 ods. 2, 3 Ústavy Slovenskej republiky.

Postavenie vedľajšieho účastníka v konaní je legitímne v súlade s ust. § 93 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, lebo s účinnosťou od 15. 10. 2008 novelou vykonanou zákonom č. 384/2008 Z. z., do Občianskeho súdneho poriadku bola zavedená nová skupina subjektov, ktoré môžu vystupovať ako vedľajší účastníci v konaní, v ktorej sa hmotnoprávny záujem na výsledku konania neskúma. Legitímáciu na vstup vedľajšieho účastníka do konania dáva samotný zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, ktorý umožňuje právnickej osobe vstúpiť do konania v sporoch o ochrane práv spotrebiteľa. Takýmto združením je aj Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Prešov, a preto jeho postavenie v konaní je legitímne a v súlade so zákonom.

Z tohto dôvodu odvolací súd nepovažoval návrh na prerušenie konania postupom podľa ust. § 109 ods. 1 písm. b) Občianskeho súdneho poriadku za opodstatnený, a preto ho zamietol.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 224 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a zásadou úspechu vedľajšieho účastníka v konaní, ktorému priznal náhradu trov právneho zastúpenia za jeden úkon právnej služby á 51,45 Eur (§ 14 ods. 3 písm. b) vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov) z hodnoty 744,64 Eur (§ 10 ods. 1 citovanej vyhlášky). Súčasťou priznanej náhrady je náhrada režijného paušálu vo výške 7,81 Eur, ako aj náhrada DPH vo výške 20 % zo sumy 59,26 Eur, t. j. v sume 11,85 Eur (§ 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 citovanej vyhlášky). Celkom z titulu náhrady trov odvolacieho konania bola priznaná náhrada vo výške 71,11 Eur, k zaplateniu ktorej zaviazal súd žalobcu, ktorý v odvolacom konaní úspešný nebol (§ 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku). Povinnosť žalobcu nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy právneho zastúpenia vyplýva z ust. § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku.

O trovách odvolacieho konania žalovaného odvolací súd rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a zásadou úspechu žalovaného v odvolacom konaní tak, že mu náhradu nepriznal z dôvodu, že návrh na priznanie predložený nebol a iné trovy z titulu trov odvolacieho konania žalovanému z obsahu spisu nevyplývajú (§ 142 ods. 1 v spojení s ust. § 151 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku).

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozsudku odvolanie nie je prípustné.